

POLIROM

Saou Ichikawa

Cocoșata

BIBLIOTECA POLIROM

Premiul Akutagawa 2023

Roman nominalizat la International Booker Prize 2025

Saou Ichikawa

Cocoșata

Traducere din limba japoneză
și note de Monica Tamaș

POLIROM
2025

Colecția BIBLIOTECA POLIROM este coordonată de Dan Croitoru.

Saou Ichikawa, Hunchback

Copyright © Saou Ichikawa 2023.

All rights reserved.

Romanian translation copyright © Editura POLIROM.

Original Japanese edition published by Bungeishunju Ltd. in 2023.

Romanian language translation rights reserved by Editura Polirom

S.A. under the licence granted by Saou Ichikawa arranged with

Bungeishunju Ltd. through The English Agency (Japan) Ltd. and

New River Literary Ltd.

© 2025 by Editura POLIROM, pentru traducerea în limba română

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/cu civil în conformitate cu legile în vigoare.

Pe copertă: © [stockphoto.com/master1305](https://www.stockphoto.com/master1305)

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, Bd. Carol I nr. 4, P.O. BOX 266, 700505

București, Bd. Gheorghe Șincai nr. 9A, bl. 3A,

sc. A, et. 6, ap. 10, sector 4, 040312, C.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

ICHIKAWA, SAOU

Cocoșata / Saou Ichikawa; trad. din lb. japoneză și note de
Monica Tamaș – Iași: Polirom, 2025.

ISBN: 978-630-344205-1

I. Tamaș, Monica (trad., note)

021.531

Printed in ROMANIA

curbeze când eram în clasa a treia. Stăteam întotdeauna la pupitru cu spatele drept. Aproximativ o treime dintre copiii din clasa mea erau cocoșați, stăteau într-o postură ciudată și copiau de la tablă cu ochii lipiți de caiete. Cu toate astea, doar eu am sfârșit la secția de reabilitare a spitalului universitar, înconjurată de bărbați de vârstă a doua, dezbrăcată și împachetată în bandaje de ghips. Coloanele vertebrale ale copiilor sănătoși, dar cu postură proastă, nu s-au îndoit deloc. Pentru că acei copii aveau un tipar fizic corect.

Unde am locuit când eram mică, niciunul dintre părinții copiilor pe care-i știam n-avea casă în proprietate, poate cu excepția celor care erau dezvoltatori imobiliari. Un oraș al cărui nume fusese confiscat de baza militară care se construise acolo și al cărui cer senin era întunecat de zgomotul avioanelor de vânătoare. Fetița cu fustă mini aurie. Fetița cu cercei în formă de delfin. Copilul care mi-a oferit cartea scrisă de

liderul unei secte din care făceau parte ai lui. Nu cred că acei copii au ajuns să trăiască niște vieți extraordinare, dar sunt sigură că duc vieți conforme unor tipare fizice corecte, care nu provoacă strâmbarea coloanei vertebrale. Cum aș putea eu, cea care n-are alt reper în afara tiparului fizic greșit, deveni asemenea acelor copii? N-aș protesta dacă mi-aș trăi viața la standardele lor. Să rămân însărcinată, să fac un avort, să mă despart, să mă implic într-o nouă relație, să rămân iar însărcinată, să am un copil, să mă despart, să fiu cu altcineva, să fac alt copil. Mi-ar fi de-ajuns dacă viața mea n-ar fi decât o imitație a acestui proces.

Îmi doream să-i ajung din urmă pe acei copii. Chiar dacă nu pot să nasc, să-i ajung din urmă măcar până la un chiuretaj.

Tanaka-san s-a apropiat de biroul meu ținând în mână o farfurie de melamină. L-am salutat inclinând o dată din cap.

— Masa de prânz, mi-a spus prin mască întinzându-mi farfuria, apoi s-a îndreptat spre mașina de spălat.

A traversat camera cu un coș de rufe în brațe și s-a apucat să le întindă pe balcon. În timp ce-l urmăream cu coada ochiului, am scos untiera din minifrigiderul de lângă picioare. Am tăiat cu cuțitul o bucățică de unt din calupul tare, rece și galben și am așezat-o lângă felia de pâine prăjită. Doi crenvurști, un ou ochi și castraveciori murați. Mai degrabă mic-dejun decât prânz. Stilul meu de viață e cam același cu cel pe care-l aveam când locuiam în casa alor mei. Doar că acum îngrijitorii erau cei care îndeplineau sarcinile pe care, înainte, le îndeplinea mama.

În timp ce mă holbam la negrul inactiv al ecranului televizorului, în care nu se reflecta nimic altceva decât praful ce dansa în aer și chipul meu alungit și miopatic, ascultând sunetele de la serialul sud-coreean

ce se infiltrau prin perete, Tanaka-san s-a postat în fața biroului meu.

— Aveți nevoie de ceva?

Am dat din cap că nu.

Cu toate astea, Tanaka-san a rămas acolo, nemișcat. N-ar fi trebuit să mai aibă altceva de făcut în ziua aia. Cel puțin până seara, când venea să adune și să bage înăuntru rufele uscate.

Am inclinat capul mirată.

— Donația, mi-a spus cu o voce lipsită de orice urmă de sentiment, ca albul măștii lui sanitare de unică folosință.

Culoarea tenului îi era pală ca masca, motiv pentru care vechile urme lăsate de acnee ieșeau și mai mult în evidență.

Donația? Ah, mi-am zis, probabil se referea la ce scrisesem de dimineață pe grupul de LINE al angajaților.

Mă gândesc să donez niște ochelari VR
pentru spațiul comun

scrisesem eu acolo.

Doar c-o să fie nevoie de cineva care știe să-i utilizeze, ca să-i ajute pe ceilalți.

Și-mi răspunsese doamna manager Yamashita, administratoarea căminului:

S-ar putea să se descurce Tanaka-kun?

Semnul care arăta că citise toată lumea mesajul se colorase, dar Tanaka-san nu răspunsese.

Despre asta să fi fost vorba?

— Tocmai pentru că sunteți o persoană dezavantajată, nu-i nevoie să vă oferiți serviciile așa, pe tavă, indiferent câți bani ați avea.

În timp ce rostea această frază, destul de lungă pentru standardele lui, am observat pentru prima dată cum se uita de sus la mine, cu ochii mișiți a compătimire. Era o chestie nouă? Sau m-a privit dintotdeauna în felul ăsta?

„Fenomen literar în Japonia. Cicoșafa este un extraordinar și tulburător roman despre sex, dizabilitate și putere.”

Juriul International Booker Prize

„De neuitat! Un thriller în care personajul principal este corpul.”

The New York Times Book Review

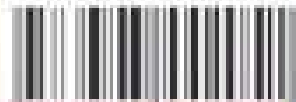
„O capodoperă. Ichikawa ne îndeamnă să vedem dizabilitatea cu ochi mult mai empatici.”

Booklist

„O carte importantă și curajoasă.”

World Literature Today

ISBN 978-630-344-205-1

9 786303 442051

www.polirom.ro

Carte publicată și în ediție digitală

